

پروتکل Telnet

تلنت (به انگلیسی: Telnet) یک پروتکل تحت شبکه است که در اینترنت و شبکه‌های محلی استفاده می‌شود. این پروتکل در سال ۱۹۶۹ توسعه یافت. بیشتر تجهیزات شبکه‌ای و سیستم‌های عاملی که دارای مدل مرجع اینترنتی هستند، تلنت را پشتیبانی می‌کند.

Telnet یک پروتکل برنامه‌ای است که در اینترنت یا شبکه محلی استفاده می‌شود و یک پروتکل سرویس دهنده و سرویس گیرنده است و براساس انتقال ارتباطی عمل می‌کند تا یک مرکز ارتباط متقابل متنی تعاملی دو طرفه با استفاده از یک اتصال ترمینال مجازی استفاده کند. داده‌های کاربر در یک باند با اطلاعات کنترل Telnet در یک اتصال داده ۸ بیتی از طریق پروتکل کنترل انتقال (TCP) متصل می‌شوند. ارتباط این واحد بر پایه TCP و روی پورت ۲۳ برقرار می‌گردد.

اگر چه این واحد می‌تواند TCP/IP را بر NCP اجرا کند. پروتکل‌ها چند پسوند دارند و هر یک استاندارد اینترنت می‌باشند. ۳۲ STB نیز در تعریف پسوندها کاربرد داشته است. دیگر پسوندهای IETF یک استاندارد هستند.

پروتکل IMAP (Internet Message Access Protocol)

قرارداد IMAP یک پروتکل استاندارد اینترنتی است که توسط کاربران ایمیل برای بازیابی پیام‌های ایمیل از سرور پست الکترونیکی از طریق اتصال TCP/IP استفاده می‌شود و به سرویس گیرنده‌ها اجازه دسترسی به ایمیل بر روی سرویس دهنده از طریق کنترل از راه دور را می‌دهد. به طور مثال در سرویس‌های صندوق پست الکترونیکی یا وب سایت‌های جدید که امروزه فایل‌های صوتی و تصویری در آن‌ها به صورت آنلاین Online مورد استفاده قرار می‌گیرند از این پروتکل بهره گرفته‌اند.

IMAP با هدف اجازه مدیریت کامل صندوق ایمیل توسط چندین کاربر ایمیل طراحی شده است، بنابراین کاربر‌ها معمولاً پیام‌ها را روی سرور می‌گذارند تا زمانی پیام‌ها بروی سرور می‌مانند تا کاربر به صورت دستی آنها را حذف کند. این پروتکل در لایه کاربردی بر روی Port 143 قرار دارد و IMAP را از طریق SSL (IMAPS) به شماره پورت ۹۹۳ قابل تعیین است.

تقریباً کلیه کاربران و سرورهای پست الکترونیکی مدرن از IMAP پشتیبانی می‌کنند، که به همراه POP3 قبلی (پروتکل اداره پست - Post Office Protocol) دو پروتکل استاندارد رایج برای بازیابی ایمیل هستند. بسیاری از ارائه‌دهندگان خدمات وب ایمیل مانند Gmail، Outlook.com و Yahoo! Mail همچنین از IMAP و POP3 پشتیبانی می‌کنند.

پروتکل ICMP (Internet Control Message Protocol)

پروتکل کنترل پیام‌های اینترنتی (ICMP) یکی از پروتکل‌های اصلی بسته پروتکل‌های اینترنت می‌باشد. مورد اصلی استفاده از آن در سیستم عامل‌های کامپیوترهای متصل به شبکه، برای ارسال پیام‌های خطا، برای مثال، سرویس مورد درخواست در دسترس نمی‌باشد یا اینکه میزبان یا روتر غیرفعال، است. از ICMP می‌توان برای رله کردن دستورها استفاده نیز کرد.

ICMP متکی بر آی پی برای انجام کارهای خود است، و خود بخشی جدایی ناپذیر از IP می باشد. این سیستم با سیستم های حمل و نقل داده مثل TCP یا UDP متفاوت است و برای ارسال و دریافت داده استفاده نمی شود. این پروتکل به طور معمول در نرم افزارهای کاربردی شبکه استفاده نمی شود، مگر در چند استثنا مانند پینگ یا تریس روت.

ICMP برای پروتکل اینترنت نسخه ۴ (IPv4) به عنوان ICMPv4 نیز شناخته می شود. پروتکل اینترنت نسخه ۶ نیز از سیستم نامگذاری مشابه استفاده می کند: ICMPv6.

پروتکل RDP (Remote Desktop Protocol)

یا Remote Desktop Protocol یک پروتکل یا قاعده در شبکه های کامپیوتری به حساب می آید که توسط شرکت مایکروسافت ارائه شده است. پروتکل RDP به کاربران امکان می دهد تا از راه دور به یک کامپیوتر دیگر متصل شوند. پروتکل RDP یک رابط گرافیکی (GUI) را برای اتصال به کامپیوتر دیگر از طریق شبکه فراهم می کند. رابط گرافیکی به گونه ای است که با استفاده از آن در حالت تمام صفحه تقریباً هیچ تفاوتی با استفاده مستقیم از کامپیوتر مقصد وجود ندارد. در واقع، تجربه کاربری دسترسی راه دور از طریق پروتکل RDP بسیار نزدیک به دسترسی مستقیم است.

پروتکل RDP را می توان هم در شبکه محلی (شبکه داخلی) راه اندازی و فعال کرد و هم می توان از طریق اینترنت با استفاده از RDP به یک کامپیوتر دیگر از راه دور متصل شد. البته تنظیمات هر کدام متفاوت است. RDP از پروتکل اشتراک کاربرد به نام T.128 تعمیم داده شده است. استاندارد T.128 توسط بخش استاندارد سازی ارتباطات از راه دور اتحادیه بین المللی مخابرات (ITU-T) وضع شده است. یک کلاینت RDP می تواند از طریق پروتکل RDP به سرور RDP متصل شود. در حالت پیش فرض، سرویس RDP از پورت TCP ۳۳۸۹ استفاده می کند.